

Učivo: Petra Hůlová, doba postmoderní

Třída: 6.A.

Cíl: Představit studentům pomocí recenze a lit. analýzy textu současnou autorku

Myslím, že se mi cíl hodiny podařilo splnit, i když jsem se v hodině necítila nejlépe. Měla jsem docela problém s autoritou. To mi komplikovalo situaci. Hodinu jsem měla docela dobře promyšlenou. Vycházeli jsme z charakteristiky postmoderny, kterou jsme si ilustrovali pomocí dvou výtvarných děl. Došli jsme pak k jakési charakteristice tohoto těžko uchopitelného směru. V této části hodiny byli studenti nejméně ukázněni. Nedostali přesný úkol, šlo jen o to vyvolat v nich zájem o danou věc. Nevím, jestli se mi to povedlo.

Dále jsme přešli k samotné autorce. Nijak dlouze jsem ji nepředstavila. Rozdala jsem studentům recenze z Tvaru psané slováckým nářečím od fiktivního kritika Aloise Burdy. Text měl zároveň pobavit a informovat. Po jeho přečtení jsme se bavili o tom, co se autorovi líbilo, co ne a jaký je obsah knihy. Zde se ale zapojovali jen někteří. Tomu jsem chtěla zabránit v poslední části hodiny, kdy jsme se věnovali samotnému úryvku z knihy. Nadiktovala jsem žákům otázky týkající se vypravěče, stylu vyprávění, přímé řeči... Měli za úkol najít v textu postmoderní prvky, o kterých jsme se bavili na začátku hodiny. Otázky jsme si společně zkontrolovali. Nakonec nám do toho zazvonilo. Nestihla jsem jim přečíst rozhovor s autorkou a vyvolat pak diskuzi na téma feminismus, rodinné vztahy a tradice.

Myslím, že hodina byla dobře koncipovaná. Troskotalo to ale na neukázněnosti studentů. Z toho jsem byla docela zklamaná. I když si myslím, že v druhé části jsem je přiměla pracovat a trochu přemýšlet. Ale dost jsem z nich cítila, že mě mají tak trochu „na háku“. Nicméně doufám, že jsem je moc nenudila a že si něco snad i odnesli. Na příště (i když už je mít nebudu) bych se snažila studenty více zaukolovat. Na diskuzi je jich opravdu hodně. Tě bych potom mohla věnovat čas v kratší části hodiny. Asi bych se k nim pro příště snažila přistupovat více autoritativně.

Nevím, jak mě vnímali studenti, ale myslím, že jsem působila zmateně. Prostor třídy mi na sebevědomí moc nepřidal. Neustále jsem podlézala pod plátnem. Nakonec jsem nevybírala papíry s odpověďmi. (Pro mě to v podstatě nebylo ani tak důležité, jsem ráda, že něco napsali. Ale působilo to určitě nedůsledně). Pak jsem také zjistila, že jsem udělala docházku, ale zapoměla jsem zapsat do třídnice. Takže celkový dojem z hodiny je asi dost rozpačitý.

Myslím ale, že aktivity jako práce s textem, dedukce prvků uměleckého stylu prostřednictvím jiného umění (např. malířství či hudby) a také vtipná recenze, byly aktivity, které by se mohly osvědčit v dalších hodinách. Škoda, že jsem nestihla ten rozhovor. Zajímaly by mě jejich reakce. Záleží pak hodně na naladění a spolupráci studentů.